

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

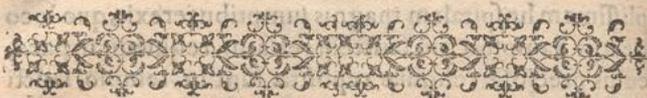
In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Ivlivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

IULIVS.

Mensis Iulij die primo.

CERTAMEN sanctorum martyrum Cosmæ, & Damiani qui Romæ sunt, sub Carino Imperatore. Hi cum medicinæ artis essent periti, non aliam curationis mercedem, quam in Christum fidem, & confessionem recipiebant.

Die II.

Natalis beati patris nostri Iuuenalis Archiepiscopi Hierosolymitani. Hic fuit Theodosio minore Imperatore tertius post Cyrillum Hierosolymarum Episcopus, recta fide & pietate insignis, qui cum Hierosolymitanam Ecclesiam triginta sex annos rexisset, in pace requieuit.

Die III.

Sancti martyris Hyacynthi Cubicularij. Hic ex Cæsarea prima Cappadocum ciuitate Imperatoris Traiani mensæ ministrabat: accusatus verò, quod esset Christianus, toto corpore verberatus in carcerem iniectus est, ubi post dies aliquot, ieiunus permanens, Deo spiritum reddidit.

Eodem die sanctorum martyrum Theodoti, Theodotæ, Diomedis, Eulampij, Asclepiodoti & Golinduchi.

Eodem die sanctorum martyrum Marci, & Muciani qui cum à Maximo Præside admonerentur, vt idolis immolarent, à paruo quodam puero ad aram stante nõ permittebantur, quem puerum comprehensum Gentiles ferula centum quinquaginta verberibus cæciderunt, iubente Præside cui puerulus, Nunquid, inquit, iudex & literas doces? Similiter & Paulus quidam, cum martyres corroborans,

borans, Christum confiteretur, in carcerem coniectus est, ducti vero ad mortem viri sancti Christum Dominum inuocantes, orabant: Mucianum autem vxor & eius filij sequebantur flentes, quos beatus vir ille sedauit, vxor vero cum plorans, Marco assisteret, abscissum eius caput excepit. Ita sancti martyres gladio percussi, martyrij coronam assecuti, Christo Domino astiterunt.

Die IV.

Sancti patris nostri Andreae Hierosolymitani Archiepiscopi Cretenensis viri docti & sancti, qui ad ædificationem Ecclesiæ multa scripta reliquit.

Eodem die certamen sacrosancti martyris Theodori Episcopi Cyrenæ, qui fuit sub Diocletiano Imperatore, ex vrbe Cyrenæ, ex qua fuit Simon Cyreneus. Hic accusatus apud Præsidentem Dignianum, cum Christum negare nollet, plumbeis virgis cæsus, postea vero abscissa lingua, & multos alios cruciatus, ob Christi confessionem perpeffus, in pace queuit.

Die V.

Commemoratio sanctæ Marthæ matris sancti Simeonis Stylitæ. Hæc fuit virtutû exercitacione & misericordia in pauperes valde insignis, cuius sanctæ reliquiæ multis beneficia conferunt.

Eodem die sanctæ martyris Cyprille. Hæc sub Diocletiano, & Maximo Imperatoribus ex vrbe Cyrenæ, quæ est in Libya, cum accusata esset apud Dignianum Præsidentem, astitit cum Lucia, & Roa, deuotis mulieribus, cumque persuaderi non posset, vt Idolis immolaret, in eius ipsius manus iniectis carbonibus, & thure, cogebatur sacrificare, illa vero clamans, Non est, inquit, hoc inuoluntariè factum sacrificium offerre. Combustis autem digitis suspensa, laniata est, mox de ligno detracta, ex plagis quidem sanguis, ex mammis vero lac instar torrentis defluebat, & sic beata martyr spiritum Deo tradidit.

Eodem die Natalis sancti Patris Athanasij ex monte Atho, qui patriam habuit Trapezuntem, nobilibus ortus parentibus, in vrbe Constantinopoli, disciplinis non mediocriter eruditus, qui amore solitudinis & quietis effectus monachus, Athanasius dictus est: antea enim vocabatur Abramius, qui multis virtutibus clarus migravit ad Dominum.

Die VI.

Certamen sanctorum martyrum Basilij, & sociorum LXX. qui apud Scythopolim martyrium passi sunt.

Et commemoratio sancti Patris Sisois in exercitatione Monastica vitæ admodum nobilis, cui propter eximiam humilitatem & reliquas virtutes suscitandi mortuos gratiam contulit Christus Dominus.

Eodem die alterius sanctæ martyris Luciae. Hæc sancta Lucia non est eadem quæ ex Sicilia fuit, sed in Campana regione orta, detenta est à Rixio Vicario. cum cogereetur Idolis immolare, idq; constanter recusaret, sanguinem pro Christi nomine effudit, cumq; illa Rixius Vicarius, eius opera conuersus ad Christi fidem, Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, Apollonius, Apamus, Papianus, Cotyus, Oronus, Dapimus, Satyrus, Victor, & alij nouem.

Eodem die Certamen sancti Astij Episcopi Dyrrachij, qui sub Traiano Imperatore Præside Agricolao, in Christianæ fidei confessione perseuerans, plumbatis cæsus est, & post alios cruciatus, precibus ad Deum missis, animam Deo tradidit.

Eodem die sancti martyris Phocæ.

Eodem die Sancti martyris Isauri & sociorum. Sanctus Isaurus Christi mysteriorum Diaconus & socij Athenis orti, Numeriani Imperatoris temporibus, è patria discedentes, venerunt in vrbem Apolloniam, vbi per reuelationem

nem

nem diuini Angeli speluncam ingressi sunt, quam habitabant Felix, Peregrinus, & Hermias Christiani homines, qui pietatis sermonibus ab Isauro nutriti, corporalia nutrimenta illi retribuerunt; ita paulatim eorum admonitionibus tantum profecerunt, ut facultates suas pauperibus distribuendo illum secuti sint. quamobrem apud Pontium Prefectum accusati cum persuaderi non possent, ut Christum ipsum abnegarent, variis tormentis probati, atque ex omnibus incolumes erepti, multis ad Christi fidem conuersis, quorum fuerunt Ruffus & * Ruffinianus germani fratres ordinis Senatorij in vrbe Apollonia cum lata esset sententia, capita gladio subijcetes, animas Deo tradiderunt.

17 Jun. Rufinus dicitur.

Die VII.

Thomæ in Malæo. Hic ex terrena militia translatus ad celestem, supernæ patriæ amore accensus, omnia pro nihilo duxit, ut Christum ipsum lucri faceret. itaque tam perfectus euasit, ut Dæmones expelleret, cæcos illuminaret, claudos erigeret, fontem aquæ precibus scaturire faceret. Cumque hæc & alia miracula fecisset, requieuit in pace.

Eodem die Sanctorum martyrum Peregrini & sociorum Luciani, Pompeij, Hesyhij, Papij, Saturnini, & Germani. Hi omnes erant quidem ex Italia, sed propter persecutionem Traiani, Byrrachium se contulerunt, ubi cum S. Astium in cruce pendente uiderent, eumque beatum predicassent comprehensi sunt à militibus: Cumque se Christianos esse predicassent, iussu Proconsulis Agricolæ, proiecti sunt in mare Adriaticum, & sic martyrij coronam receperunt.

Die VIII.

Certamē magni martyris Procopij qui fuit Diocletiani temporibus, patre Christiano matre uerogétile ex vrbe * Eliensis accusatus apud Imperatorem, quod esset Christianus, traditus est Vlcio Præsidi Cæsareæ, verberatur vehementer,

Meneana. gnat. αιλιαίων

ter, & in carcerem conijcitur, postea in templum Idolorum deducitur, ubi orationibus Idola subuertit, quo miraculo milites multos ad Christi fidem conuertit, cumq; his Tribunos Nicosratum, & Antiochum, qui ad Christum cõuersi, & baptizati à Leõtio Episcopo, obruncati sunt. vna cum illis captę sunt & duodecim mulieres ordinis senatorij vna cum Theodosia matre Procopij, quę post multos cruciatus obruncatę sunt. Post hæc præfecturam accepit Flavianus inquisitione facta de sancto Procopio iussit Archelao cuidam gladio illum percutere; ille manũ extendens mortuus cecidit. postremo post alia multa & varia tormenta iniecto in manum ipsius igne & ture tolerans Athleta inuictus manum cotinuit, ira immobilem, vt combureretur potius quam videretur impijs hominibus sacrificiũ illud execrabile Idolis ipsis offerre, ita beatus martyr in ardentem clibanum immissus, atq; illinc illæsus euadens, percussus gladio, migravit ad Dominum.

Die IX.

Commemoratio Eucæriorum venerabilis templi sanctissimę Virginis Dei genitricis Marię, quod est in fonte.

Eodem die Natalis sancti martyris Pancratij Episcopi Tauromenij vrbis Sicilia. Hic Antiochenus genere à B. Petro Apostolo ad Christi fidem conuersus, & ab eodem ordinatus Episcopus Tauromenij, venit ad Siculos, quos & ab initio ad Christum conuertit, euerfis Dæmonum simulacris cum eius regionis Duci Bonifacio persuasisset, vt in Christum crederet, & Ecclesiã ædificaret. in dies igitur plures ad fidem conuertens ac baptizans, absente Bonifacio Duce à Montanis interfectus est.

Eodem die Cerramę sanctorum Patrum Paternithij, Copri,

Copri, & Alexandri, qui Iuliano Imperatore Apostata in Ægypti solitudine quietam vitam degentes, delati sunt, quod essent Christiani. Cum subdolis Apostatę adulationib⁹ Coprus deceptus, Christum negasset, Paternuthius, liberius Iulianum Imperatorem redarguit, & Coprum à lapsu ad fidem reuocat, ita vt qui paulo ante Christum abnegarat, cōfessor effectus sit, accensa igitur fornace, uterque in eam coniectus est, in qua cum permanissent incolumes, Alexandrum militem ad Christi fidem conuertunt, qui cum ipsis etiam fornacem subiit, ex qua egressi, obruncati sunt.

Eodē die Sacrosancti martyris Cyrilli Episcopi Gortinę qui sub Diocletiano Imperatore in extrema senectute Christum ipsum claro præconio prædicans, vincus in ignem iniicitur; sed vinculis quibus tenebatur combustis, & lignis in cinerem dissolutis, ac sancto illo viro permanente incolumi, ei⁹ rei miraculo ad fidem plurimi conuersi sunt. Quocirca iudex illum obruncari iussit, Ita; B. Cyrillus martyrij coronam accepit.

Die X.

Certamen sanctorum martyrum, qui passi sunt apud Nicopolim Armenię sub Licinio Rege, & Lysia Præsidente quorū primi erant Leontius, Mauritius, Daniel, & Antonius: diuersis autem cruciatibus tentati, ac postea in caminum ignis iniecti, in Christi confessione permanētes, felicitatem sui certaminis finem consequuti sunt.

Eodem die Beatorum martyrum Bianoris & Siluani, quorū sanctus Bianor ex provincia Pisidię propter Christi cōfessionē à Seueriano Præsidente Isaurorū ciuitatis Euphratis cū cogereetur Christū abnegare, nec persuasus esset, grauiter casus, & suspensus, globis igneis adustus est, quin etiā dentes auulsi & aures abscissę sunt: Siluanus vero quidam

dam videns Bianoris tolerantiam Christo credidit, & statim lingua illi abscissa est, postea & caput humeris auulsū est, sanctus vero Bianor perforatis talis, dextro effosso oculo, & capitis pelle detracta, ceruicem gladio supposuit, & sic martyrio coronatus est.

Eodem die Certamen sancti martyris Apollonij ex Sardis ciuitate Lydiæ, qui oblatu Perinio Præsidi tunc existenti in vrbe Iconio, professus se Christianum esse, Idola irridens, cum cogeret per fortunam Imperatoris iurare, cui ille, Nefas, inquit, per Imperatorem, mortalem hominem iurare, per eum præsertim, qui vniuersarum rerum creatorem non agnoscit, propter hæc beatus martyr ligno crucis affixus, Deo spiritum tradidit.

Die XI.

Sanctus Martianus adolescens in vrbe Iconio martyrium passus est, à Perinio Præsidi condemnatus, propterea, quod eius impietatem redarguens, clara voce Christum dominum verum Deum esse cõfitebatur. Itaque in ignem & iniectus, & lingua compunctus, gladio percussus est.

Eodem die certamen sanctæ magnæ celebrisq; martyris Euphemie, quæ temporibus Diocletiani, & Prisci Proconsulis Europæ ex vrbe Chalcedone, accusata quod esset Christiana in ignem coniecta, feris exposita, & alijs tormentorum machinis tradita, omnibus fortiter toleratis, martyrij coronam accepit.

Eodem die Cindei Presbyteri. Hic ex oppido Telmedia Sidæ Pamphiliæ sub Imperatore Diocletiano, ductus ad Stratonicum Præsidem, Christum confessus est: quomobrem ferreos calceos clavis defixis munitos indutus, ad portam cucurrit, postea in ignem iniectus, euasit incolumis, & Deum precatus tradidit spiritum, cuius pretiosas reliquias

reliquias Orestes quidam Vmanadensis genere, Christi Diaconus, in patriam suam translatus per manus sacerdotum more maiorum reponendas curauit.

Eodem die Natalis sanctæ martyris Golinduch, quæ mutato nomine Maria dicta est. Hæc ex Perfide cum habitaret cum viro quodam magorum Principe, Rege Persarum Costoe, Romanorum Imperatore Mauritio, angelica visione admonita, statim baptizata est, & Mariæ nomine appellata, quæ multos post annos, plurimis editis miraculis tenui quadam febre detenta mundo ipsi salutem precata, spiritum Deo commendauit.

Die XII.

Sanctorum martyrum Procli & Hilarij sub Traiano Imperatore martyrium passi, quorū primus sanctus Proclus coram Traiano Christum confessus, Maximo Præsidi traditus, lampadibus ventre & lateribus comburitur, in ligno suspenditur, pedibus saxo grauatis, postremo sagittis vulneratus migravit ad Dominum. Postea sanctus Hilarius B. Procli consobrinus Christianum se esse professus, suspensus verberatur, & ad tria miliaria tractus abscisso capite cum sancto Proclo depositus est.

Die XIII.

Natalis sancti martyris Serapionis, qui fuit sub Seuero Imperatore, diuinæ pietatis studiosus & probitate morū insignis, qui detentus ab Aquila Præside, interrogatus cuiusnam esset religionis, libera & clara voce respondit, se Christum Dominum colere; quamobrem igni traditus, martyrij coronam reportauit.

Eodem die sanctæ martyris Myropis temporibus Decij Imperatoris, quæ primum habitauit in Insula Chio, postea verò ad Ephesiorum urbem profecta, religiosè
I admodum

admodum hauriebat unguenta ex sanctorum martyrum corporibus profuentia, ex quo & cognomen sortita est; postea in Insulam Chium reuersa, & se Christianam esse confessa, à Præside Numeriano uerbis vehementer verberata, Deo spiritum reddidit.

Eodem die celebritas Gabrielis Archangeli & commemoratio sancti patris nostri Stephani Sabaitæ.

Die XIV.

Certamen sancti martyris Iusti, qui fuit ex vrbe Roma militans sub Tribuno Claudio, reuertens vero aliquando à cæde Barbarorū vidit Crucem instar crystalli apparentem, & illinc exeuntem vocem audiuit qua diuina pietatis mysteria distribuit, Romam profectus, facultates suas pauperibus distribuit, Christi fide exultans: quæ res cum Tribuno innotuisset, & Christi martyr à proposita confessione discedere nollet, illum misit ad Præsidem Magnentium, à quo interrogatus, cum in Christiana confessione constanter permaneret, iussus est cūctis neruis verberari, postea ignita galea capite indui, & globos ferreos igne accensos eius maxillis supponi, quæ omnia, & alia eiusmodi tormēta fortiter perferens Beatus martyr, Deum celebrans in caminum iniectus spiritum tradidit, eius sancto corpore integro permanēte, ne pilo quidem læso ab igne, in quem fuerat iniectus.

Eodem die Natalis S. patris nostri confessoris Iosephi Archiepiscopi Thessalonicensis, qui fuit sub Theophilo Imperatore filius Photini & Theoctistæ Theodori Studitæ germanus frater. hic cum esset probatæ vitæ & rectæ fidei, communi suffragio Thessalonicensis Episcopus creatus est. Cumq; vna cum Theodoro assisteret sanctarum imaginum oppugnatori Theophilo, nec eius impie-

rati

rati cederet, confessor Theodorus exul Appolloniadem missus est, Ioseph vero in carcere multas ærumnas perpeffus, in sanctarum imaginum cultu persistens migravit ad Dominum.

Eodem die sancti Aquilæ, cuius laudes B. Lucas in actis Apostolorum descripsit, fuit enim Apostoli Pauli discipulus, & hospes, ab illo rebus diuinis instructus. itaq; errorem Dæmonum respuens sacerdos, & martyr passionum Christi effectus coronam ab illo accepit.

Die XV.

Sanctorum martyrū Cyrici & Iulittæ. Hic fuit sub Diocletiano Imperat: ex vrbe Iconio, quæ propter imminētem persecutionem celeberrimum Cyricum tres annos natum accipiens, venit Seleuciam, sed cū illic quoque eandem Christianorum persecutionem inuenisset, migravit Tarsum Ciliciæ, vbi Alexander quidam Præses immanis & ferox, Christum inuocantes homines cruciabat, à quo Iulitta comprehensa torquebatur, extracto ex eius manibus puero, conatus Præses illum blanditijs allucere. cū non posset eum flectere, ad matrem intentis oculis spectantem, & balbutiente voce Christi nomen inuocantem, & Præfectum ipsum despicientem. Nihilominus tamen cum Præses amplius conaretur illum ad se trahere, puer in eius ipsius ventrem calce extensa, iudicis iram in se ita concitauit, vt de gradibus tribunalis deiectū ad parietem, eius caluariam allisam comminui fecerit. Itaq; beatam animam sanctus puer emisit, sancta verò Iulitta post multos cruciatus Christum ipsum abiurare non passa, capite obrūcato certaminis palmam consecuta est.

Eodem die sancti martyris Abudemij, sub Diocletiano Imperatore ex Insula Tenedo, qui detentus cum cogereetur Christum abnegare, & execrabiles victimas de-

l. 2

gustare

gustare, nec id facere pateretur, flagris cæsus, & multa alia tormenta perpeffus in Christianæ Confessionis constantia permanēs, beata martyrij corona donatus, migravit ad Dominum.

Eodem die Natalis sancti martyris Antiochi, hic fuit ex vrbe Sebestia medicinæ artis peritus, qui detentus ab Adriano Præsidente, & ob Christianæ fidei professionem in ardentem lebetem iniectus, & alia tormenta perpeffus, obruncatus est; Ex cuius iugulo lac profilijt, quod miraculum, Cyriacus, qui eius caput absciderat, cum vidisset, libere Christum ipsum confessus, & Idolis Adriani Præsidis Anathema pronunciaffet, & ipse obruncatus est capite, & appositus S. Antiocho.

Eodem die sanctarum martyrum Valentinæ & Thææ, quæ fuerunt ex Ægypto ad urbem Diocæsaream deductæ, Firmiliano Iudici oblata, Christi veri Dei nostri confessæ nomen, sinistris pedibus combustis, & dexteris oculis effossis, gladio & igne consummata sunt. cumq; illis alij multi viri & mulieres Christi nomen confessæ martyrium pertulerunt, è quorum numero Beatus Martyr Paulus post latam sententiam, vt gladio percuteretur, stans & orans pro Christianis, pro Iudæis, pro Samaritanis, pro Græcis, pro alijs quoq; gentibus, vt ad verbi Dei notitiam venirent, & Christianorum persecutio cessaret, ad misericordiam & lachrymas omnes attraxit. Itaq; capite obruncatus est.

Eodem die sanctorum martyrum Onesiphori & Porphyrij ex vrbe Iconio, quorum Onesiphorus fuit discipulus Pauli Apostoli, cum primum in urbem illam venisset, & hospitio in eius domo acceptus esset, à quo cum tota familia baptizatus est, eumq; B. Apostoli doctrina salutari eruditus esset, multos ad Christi fidem & ipse conuertit.

Quam-

Quamobrem apud Hellespontum sub Hadriano Procō-
sule propter Christianæ fidei confessionem verberatur
vehementissime, & cum Porphyrio seruo Christiano ho-
mine ferocibus equis alligatus, & ad quatuordecim mil-
liaria tractus, spiritum Deo tradidit, vna cum illo, &
B. Porphyrius omnia pro Christi fide certamina constan-
ter sustinens, migrauit ad Dominum.

Die XVI.

Natalis Beati martyris Athenogenis Episcopi Pidach-
thoes ex vrbe Sebastia sub Imp. Diocletiano, qui detentus
à Philomarcho Præside cum decem discipulis suis, mul-
ta tormenta cum illis ipsis passus, gladio percussus, capite
obtruncatus, quieuit in Domino.

Eodem die Sancti martyris Fausti, qui sub Decio Imp.
propter Christianæ fidei confessionem comprehensus,
& libere Christum ipsum professus, cruci affixus, & sagit-
tis vulneratus, cum quinque dies in cruce cōstanter per-
mansisset, in manus Dei spiritum commendauit.

Eodem die Celebritas sanctorum sexcentorū trigin-
ta Patrum quartæ synodi œcumenicæ in vrbe Chalcedo-
ne, tempore Martiani Imperatoris.

Die XVII.

Sanctæ martyris Marinæ. Hæc fuit ex Antiochia Pifi-
diæ, filia Edesij sacerdotis Idolorum, quæ oblata Olyb-
rio Præsidi, multis tormentis cruciata, Christum non ne-
gauit, postremo capite abscisso martyrij coronâ suscepit.

Eodē die S. martyris Hyacinthi apud Amastridē. Hic
ad Castrisum Præsidem, & Amastridis vrbis magistratus
cum ductus esset, Christianam fidē professus verberatur
vehementer, euulsisq; dentibus, per mediam vrbe funi-
bus trahitur, & acutis calamis vulneratur, postea cōiectus
in carcerem, Deo ipsi spiritum commendauit.

Eodem die sanctæ martyris Theodotæ. Hæc ex vrbe

Constantinopoli; cum ex facultatibus suis tres sanctus imagines fieri curasset, vnam Christo Domino, alteram Dei Genitrici, tertiam sanctæ Anastasiæ, reliquas opes pauperibus & orphanis distribuit, cumq; post multâ virtutis exercitationem beata Theodota, cū multis alijs religionis sceminis pro sanctarum imaginum cultu seruâdo laborarent, Impij Leonis Imp. iussu gladio percussa cōsummata est.

Die XVIII.

Sancti martyris Emilianii. hic fuit ex Durostolo vrbe Myſiæ, serui Græci cuiusdā, tēporibus Iuliani Apostate, & Capitolij. Cū vero Christū coleret, & Idola execeraretur, nactus opportunū tēpus, arrepto malleo, ingressus in templū idolorū simulacra omnia cōtriuuit, & sacrificia dispersit, adieſq; Præsidē, se ipsum denunciauit, qui verberatus, & in fornacem ignis iniectus spiritum Deo cōmendauit.

Die XIX.

Natalis sancti Patris nostri Dij, & B. Macrinæ sororis Basilij magni. fuit Dicus sub Theodosio magno apud Antiochiā Syriæ in virtutis exercitatione plurimū profecit, cumq; diuina reuelatione venisset Constantinopolim, locum delegit, in quo monasterium ædificauit, multis pecunijs ab Imperatore suppeditatis quibus opus ipsum perficere posset, quin etiam Atticus Patriarcha illū cogens presbyterum ordinauit, qui cum esset sanctitate præditus, diuina virtute atq; inuocatione Christi operat⁹, migravit ad Dominum. Sancta vero Macrina specie corporis, & morum probitate ornata, iuncta quidem est sponso, sed antequā couenirēt, ille mortu⁹ est; cumq; ipsam multi coniugē habere cuperent, maluit viduitatē seruare, quā iterū nuptias subire. Itaq; omni mundana cōmixtione se ipsam separās cū matre viuebat, diuinis rebus vacans secūdæ matris loco filios post se natos nutriens. Cum enim decem essent filij, hæc omniū fuit prima, quæ cū fratre Gregorio de anima

ma

ma philosophata, ad extremū religiosam & sanctā vitam ducēs, migravit ad Doñ. *Die XX.*

Natalis beati Prophetæ Eliæ, qui de cœlo ignem detulit, pluuiam detinuit annis tribus, & mensibus sex, duos quinquagenarios combussit, in monte Choreb Deum vidit, Iordanem scidit melote, & in cœlum curru igneo assumptus est. *Die XXI.*

Natalis beatorum patrum Ioannis & Simeonis, qui propter Christum cognomento Salo, hoc est stultus appellatus. Hi duo fuerunt ex vrbe Edessa Syriæ, Imperatore Iustino iuniore, qui diuino desiderio comoti, profecti sunt ad sanctam ciuitatem, vbi cum viuificæ crucis lignum adorassent, in monasterio sancti Gerasimi à sancto Nicone illius Mansionis Præposito, suscepto habitu, monachi effecti sunt, atq; illinc ante septimum diem egressi, eremum adierunt, vbi quadraginta annos omnem vitæ duriciem exercuerunt. & Ioannes quidem remansit in eremo, beatus vero Simeon reuersus est in sanctam ciuitatem, vbi cū viuificum Christi sepulchrum adorasset, & Deum ipsum precatus esset, vt Mundum & homines lateret quandiu in hac vita superstes esset, ad urbem Emesam venit, vbi per simulationem stultitiæ multis editis miraculis requieuit in Domino. quo tempore post obitum, quantæ sanctitatis esset, cognitus est. Cum enim duo pauperuli homines sine vlla funebri cura, illotum, thuris, & psalmodiæ omnino expertem ad sepulchrum efferrent, Hebræus quidam multā psalmodiam audiēs, prospexit è domo in qua erat, vt videret quinam essent psalmodiarum cantores, cumque à duobus pauperculis hominibus sanctum illum virum efferri vidisset, animaduertens quod Angeli essent, qui psalmos canerent, beatus inquit, es Salo, qui cum non homines psallentes habeas, Angelos habes hymnos canentes. Post aliquot dies, veniēs Ioannes amicus &

mona-

monasticæ exercitationis focus inuenit beatum Simeonem migrasse ad Dominum, cumque sanctus Ioannes paucos post dies requieuit in Christo.

Eodem die sancti Prophetæ Ezechielis.

Die XXII.

Natalis sanctæ Mariæ Magdalenzæ.

Die XXIII.

Sacro sancti martyris Phocæ. Hic fuit sub Traiano Imperatore, vitæ innocentia & virtutum splendore insignis. Qui adductus ad Africanum Præsidentem, libere Christum prædicās eius fidem docebat. Cū verò Africanus Christum blasphemare cœpisset, & sanctum Phocam affigere, facto terræmotu cadens cum suis militibus exanimus iacebat, quem beatus Phocas ab ipsius vxore rogatus à mortuis suscitauit, ductus vero ad Traianum Imperatorem suspensus est ac laniatus, sed in Christi confessione persistens, in ardentem fornacem iniicitur, vnde illæsus egrediens, in lauacrum valde feruidum immissus est, Deumq; precatus emisit spiritum.

Eodem die Natalis beatorum martyrum Apollinaris, Vitalis Episcopi Rauennatis, Apollonij Romani, & sancti martyris Eugenij.

Eodem die sactorum martyrum Trophimi, Theophilii & sociorum, qui sub Diocletiano iniquo & Tyrannico Imperatore, cum eius voluntati obtemperare, atq; impuris simulachris immolare, & Christum ipsum abnegare non passi, lacerati sunt & lapidibus percussi postea fractis eruribus in ignem iniecti, ex quo incolumes seruari, gladio percussi sunt.

Vulgarium:

Eodem die commemoratio eorum, qui sunt apud Vulgariam interfecti sub Nicephoro Imperatore Patre Stauratij, nono anno eius imperij, quorum alij letalibus plagis acceptis, à vita discesserunt, alij viuentes capti, cum

cum Christum abnegare non paterentur, multiplici & acerbae morti subiecti sunt. alij enim ense obruncati, alij funibus vinciti, & suspensi suffocati sunt, alij sagittis vulnerati expirarunt, alij carceribus & fame consumpti, martyrij corona donati sunt.

Die XXIV.

Sanctae martyris *Christinae*, quae fuit ex Vrbe Tyro Urbani cuiusdam Ducis exercitus filia, quae propter Christianae fidei confessionem, cum Patris Idola confregisset, & pauperibus distribuisset, aurum & argentum ex quibus Idola ipsa confecta erant, varijs supplicijs à Patre subijcitur, postremo à Iuliano quodam Praeside, venenatis serpentibus tradita est, abscissis mammis, & lingua, quae omnia forti, & constanti animo perpessa, Deo spiritum commendavit.

Eodem die certamen sanctorum martyrum *Menci*, & *Capitonis*.

Die XXV.

Natalis sanctae *Annæ* matris Beatae genitricis Dei *Mariae*.

Eodem die sanctae *Eupraxiae* filiae *Antigoni* cuiusdam senatorij ordinis & *Eupraxiae* sub *Theodosio* Imperatore cuius erat consanguinea; mortuo autem *Antigono* mater *Eupraxia* *Theodosio* illam commendavit, qui senatorio cuidam viro despondit: illa verò discedens cum matre in *Thebaidem Aegypti* profecta ad monasterium ingressa, in quo erant virgines centum & quatuor, parem Angelis vitam ducentes, emulata earum virtutem à monasterio ipso discedere passa non est: erat autem tunc virgo sexdecim annos nata: mater verò illinc discedens *Orientis* monasteria obeundo possessiones multas & beneficia indigentibus contulit. Posthæc cum in morbum incidisset,

m. reuerſa

reuerſa eſt ad māſionem, in qua filiū reliquerat, cum q; omnes facultates ſuas filia comiſiſſet, requieuit in Domino. Eupraxia vero cū bona omnia pauperibꝰ, & Eccleſijs Dei diſtribuiſſet, monaſtica vitæ exercitationem egregie amplexa, tantum in virtute profecit, & neceſſitates corporis ſubiugauit, vt per quādraginta quinq; dies immobilis ſteterit, intenſus ad cælum manibus. Itaque propter excellentem virtutem beata Eupraxia miraculorū gratiam accepit, qua multos avarijs languoribus liberauit, & ipſa beatum finem aſſecuta, ad Dominum translata eſt.

Eodem die ſanctæ Olympiadis, quæ fuit ſub Imperatore Theodoſio, Arcadio, & Honorio filijs, Anij ſecundi Comitum filia, neptis Ablauij Præfecti, ſponſa pauliſper Nebridij, qui fuit ex numero Præfectorum. Cum autem adhuc eſſet virgo, eius viro ante copulam de medio ſublato, & virgo ſimul & vidua remanſit, omne tempus tranſigens in ieiunijs, & orationibus, & pauperum beneficentia. Itaque omnes opes ſuas in curam Chriſti ſacerdotum exauſit, præſertim in ſanctum Ioannem Chryſoſtomum, quem præcipuè honorabat.

Die XXVI.

Sancti martyris Hermolai, & ſociorum. Sanctus Hermolaus, & ſocij eius, Hermippus, & Hermocrates, ex clero Nicomediensis ſanctæ Eccleſiæ fuere preſbyteri, ſuperſtites relictī ex ijs ſanctis qui à Maximiano Tyranno in Eccleſia combuſti ſunt, qui denunciati, quod Pantaleemonem occultaffent, ad Maximianum ducti cū Chriſtum Deum verum confeſſi prædicaffent, obtruncati ſunt.

Eodem die Natalis beate martyris Paraſceues, quæ fuit Antonino Imperatore ex oppido quodam in finibus

bus antiquioris Romæ Christianis parentibus genita, quæ delata quod Christianam fidem coleret, multis tormentis cruciata in confessione perseverans, gladio percussa, spiritum ad sempiternas mansiones transmisit.

Die XXVII.

Natalis beati martyris *Pantaleemonis*, qui fuit ex vrbe Nicomedia, patre *Eustorgio* Gentili, & matre *Eubula* Christiana, medicinæ artis perit^o, ab *Hermolao* Presbytero, Christi fidem edoctus, & propter eius cōfessionem, minas, verbera, carcerem tetrum atque incendium perpessus ad cœlestem patriam migravit.

Eodem die commemoratio beatæ *Anthuse* sub Constantino Imperatore cognomento Copronymo. Hæc religionis causa relinquens parentes, in montibus, & speluncis versabatur. Cum vero monachus quidam presbyter ad Martinei loca se contulisset, beata Anthusa ad eius imitationem excitata, tam magnos in virtute progressus fecit, vt ad ardentem clibanum ignis, ipsius iussu ingressa, nihil passa exierit incolumis. Multis autem miraculis à Deo ipso digna effecta, cum imaginem Christi coleret, illam abregare Copronymus cogebar. itaque flagris cædi iussit fratrem consobrinum, quem beata illa virgo ad sãctarum imaginum venerationem hortabatur: postea & ipsam quoq; crudis neruis verberavit, quæ sacras imagines supra caput accensas suscepit, mox in exilium mittitur, & *Reginæ* in partu vehementer laboranti fore prædixit, vt duos liberos fœminã & marem gigneret, prænũcians.

gians vtriusq; vitam & statum; Quamobrem Regina ipsa Monasterijs, quæ sub illa erant, beneficia multa contulit, & Tyrannus ipse à conatu abstinuit, ita virtus ipsa scit & feras mansuefacere. Cum igitur tam religiose vixisset, in summa senectute accessit ad Dominum.

Die XXVIII.

Natalis Beatorum Prochori, Nicanoris, Timonis, & Parmenæ. Hi cum essent ex numero sanctorum Apostolorum in diuersis locis propter Christianæ fidei prædicationem, ab impijs persecutionem passi, eò quod Christum Dominum filium Dei, & perfectum hominem esse confiterentur, martyrij coronam assecuti sunt.

Eodem die Sancti martyris Eustathij apud Ancyram. Hic cum esset miles adductus ad Corneliū Ancyræ Præsidem, interrogat⁹ libere Christum cõfessus est; quamobrem verberatur, & talis perforatis, funibus comprehensus, tractus est ex vrbe Ancyra vsq; ad flumen Sangarum, sequente & spectante ipso Præside, illic in arca inclusus in flumen deiectus est, sed diuino nutu factū est, vt Angelus Dei arcam ipsam ad continentem terram extraxerit. Itaque inuentus est sanctus ille incolumis canens psalmum illum: Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur, & quæ deinceps sequuntur. Hæc cum cognouisset Præsides erubescens, educto gladio seipsum interfecit: Sanctus vero Martyr orans, & diuinū donum participans per columbam è Cælo volantem ad se missum, in sancti illius Angeli, qui astiterat manus spiritum commendauit: eius autem corpus in vrbe Ancyra depositum est.

Eodem die Natalis sancti martyris Acatij. & Commemoratio Encæniorum templi sanctissimæ Dei genitricis Mariæ. Et certamen sanctorum Martyrū Quintiliani, Dada,

da, Maximi, & Callinici. sanctus martyr Acatius fuit temporibus Licinij, cui oblatuſ, & Chriſtianum ſe eſſe confeſſus, ſuſpenſus laceratur, poſtea traditur Terentio Tribuno, à quo in ardentem ſartaginē iniicitur, pice, oleo, & ſeuo plenam, vnde ereptus Præſidem, A pameam, & A polioniam proficiſcentem ſequi iuſſus eſt. Poſtea in templum Idolorum adductus, oratione Idola omnia cōtriuit: mox Tribuno traditus verberatur vehementer, & feriſ obijcitur; Cumq; fornacem ardentem introiſſet, illæſus permãſit, ſed cum Zelicinthus quidam frigidam eſſe fornacem opinatus, acceſſit, vt ſciret quonam modo res ſe haberet, ſtatim combuſtus in cinerem redactus eſt. Poſt hæc datur Poſidonio qui ferreum onus illi imponēs duxit in urbem Milerum, vbi ruruſ Idola cōſtrinuit, ad hæc capite obruncato ſanguis, & lac ex plaga ſcaturiuit, Leontius vero preſbyter Sancti martyriſ reliquias in domo cuiuſdam nomine Dorymedontis in vrbe Synadonenſi repoſuit.

Die XXIX.

Natalis Beati martyriſ Callinici, qui genus duxit ex Cilicia egregijs moribus in Deitimore à puero educatus multos docuit viam ſalutiſ. Itaq; Idolorum errore detentos homines admonebat, vt rebus illiſ vaniſ abſtinerēt, & vniuerſarum rerum Creatorem Chriſtum agnoſcerent. quamobrem comprehenſus ad Præſidem Sacerdonem ductus omnium generum tormentiſ ſubijcitur, & crepidiſ ferreiſ rectoſ clauoſ habentib⁹ calceatus iuſſus eſt ante equoſ Præſidiſ currere vſq; ad urbem Gangram diſtātem ſtadijſ octaginta. cum vero ſiti qui illum ducebāt detenti nō poſſent vlti⁹ progredi, orant martyr ex petra aquā eduxit, quæ ad hanc vſq; diem ſcaturit: vbi vero Gangram venit; in caminum igniſ iniectus, ſpiritum Deo tradidit.

m 3

Eodem

Eodem die Sanctæ martyris Theodotæ & filiorum. Hæc fuit ex vrbe Nicæa, admodum pietatis & Dei Præceptorū studiosa, filios erudiens disciplinam Domini, ipsædem temporibus quibus & Sancta martyr Apastasia viscebat, detenta vero à Leucito Præsidente cuius nuptias ipsa recusauerat, ob eam præcipue causam, missa est ad Nicetium Præfectum Bithyniæ à quo simul cum tribus filijs in caminum ignis iniecta, martyrio coronata est.

Die XXX.

Natalis sanctorum Apostolorum Silæ, & Siluani, ac fortiorum qui in vrbe Chalcedone, & Gallia, atque in orbem terrarum Christianæ fidei verbum prædicantes multos ab impietate ad veri Dei noticiam cōuersos baptizarunt, & in pace animas Deo ipsi reddiderunt.

Eodem die certamen sanctæ martyris Iulittæ, quæ fuit ex vrbe Cæsareæ Cappadociæ, quam & Basilius magnus encomijs honorauit. Hæc cum cupisset apud præsidem Cæsareæ quendam iniquum hominem accusare, quod agros, villas, & pecora iniquè ac per fraudem alienas facultates ad se transferret, calumniatoribus, falsis testibus & iudicum corruptionibus innitens; statim ab iniquo illo obiectum est, quod esset Christiana, & propterea non conueniret, illam rerum publicarum participem fieri, quippe quod Imperatorum Deos non coleret. illa vero rerrena omnia contemnens, Valeat, inquit, vita hæc & huius mundi gloria, ego enim verum omnium creatorē & opificem non negabo. atque illico iniquus Iudex igni eam tradidit: fornax vero continens sanctæ martyris corpus, tanquam thalamus quidam effulgens, animam ipsam ad cœlestem Choream transmisit; Preciosum vero eius corpus incorruptum, omnibus Christianæ fidei cultoribus seruauit.

Die

Die XXXI.

Natalis Beati Eudocimi iunioris, qui sub Imperatore Theophilo, Christi Domini osore, claris ortus parentibus, erant enim Patritij, Orthodoxæ fidei cultores, Basilius & Eudocia, Cappadoces genere, quorum virtutem sequens probatæ fidei, & vitæ Eudocius eleemosynas quam plurimas quotidie largiebatur, sanctis Ecclesiis præclara dona offerens, viduis, & orphanis subueniens. Denique Beatus ille iuxta Dei præcepta viuens, omne virtutis genus exercens, corporis infirmitate detentus, spiritum Deo tradidit, eius vero consanguinei, prout ab illo iussi fuerant, cum indumentis, & calceis, illum sepelierunt, multis à Deo ipso decoratum miraculis. Et corporis quidem sancti translatio facta est sexto die mensis Iunij, dormitio vero trigesimo primo Iulij.

AUGVSTVS.

Mensis Augusti die primo.

COMMEMORATIO sanctorum Machabeorum, Eleazari, Solomonidis, & filiorum, qui tuerunt sub Antiocho filio Seleuci, à quo tota gens Hebræorum perditæ, & in seruitutem acta est, extat in eorum laudem sancti Gregorij Nazianzeni oratio.

Eodem die Commemoratio sanctorum nouem martyrum apud Pergem Pamphylia passorum, Leontini, Artij, Alexandri, Cindei, Moesichei, Cyriaci, Meneij, Catuini & Euclæi: omnes hi temporibus Diocletiani Imperatoris & Flauiani Præsidis apud Pergem Pamphylia, inde vsque à maioribus Christiani, ex quibus Meneus erat faber, reli-

qui